BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) NUTARTIS

2011 m. gegužės 23 d. *

Byloje T-226/10

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, įsteigtas Varšuvoje (Lenkija), atstovaujamas advokačių H. Gruszecka ir D. Pawłowska,

ieškovas,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Braun ir K. Mojzesowicz,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349) 7 straipsnio 4 dalį priimtą 2010 m. kovo 3 d. Komisijos sprendimą K(2010) 1234,

* Proceso kalba: lenkų.

kuriuo Lenkijos elektroninių ryšių ir pašto paslaugų reguliavimo institucijai nurodyta atšaukti du priemonių, apie kurias pranešta, projektus, susijusius su nacionaline didmenine keitimosi IP srautu (IP tranzito) rinka (byla PL/2009/1019) ir didmenine IP *peering* su *Telekomunikacja Polska S.A.* (TP) tinklu rinka (byla PL/2009/1020),

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Dittrich, teisėjai I. Wiszniewska-Białecka ir M. Prek (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Faktinės aplinkybės ir procesas

1 Šį ieškinį 2010 m. gegužės 14 d. ieškovo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej* (Elektroninių ryšių tarnybos pirmininkas, toliau tekste Elektroninių ryšių tarnyba – UKE) vardu pateikė advokatės Hanna Gruszecka ir Dorota Pawłowska.

2 2010 m. lapkričio 16 d. kanclerio laišku ieškovo buvo paprašyta patikslinti, ar ieškinį jo vardu pasirašiusios advokatės ieškinio pateikimo momentu buvo su juo susijusios darbo santykiais. Šalių taip pat buvo paprašyta pareikšti nuomonę dėl to, ar laikytasi ieškiniui keliamų formos reikalavimų atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečią ir ketvirtą pastraipas, 21 straipsnio pirmą pastraipą, Bendrojo Teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą ir 2010 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo nutartį *EREF prieš Komisiją* (C-74/10 P ir C-75/10 P, nepaskelbta Rinkinyje), jeigu ieškinį ieškovo vardu pasirašiusios advokatės jo pateikimo metu su ieškovu buvo susijusios darbo santykiais.

3 Ieškovas ir Europos Komisija savo pastabas pateikė per nustatytą terminą.

4 Kadangi kolegijų sudėtis buvo pakeista, byla buvo perduota septintajai kolegijai.

Šalių reikalavimai

5 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

6 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir bet kuriuo atveju visą kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumo

7 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 113 straipsnį Bendrasis Teismas savo iniciatyva bet kuriuo metu gali, išklausęs šalis, nuspręsti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą. Toks sprendimas priimamas laikantis šio reglamento 114 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatų.

8 Remiantis Procedūros reglamento 114 straipsnio 3 dalimi, išskyrus atvejus, kai Bendrasis Teismas nusprendžia priešingai, likusi proceso dalis vyksta žodžiu. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas mano, kad bylos medžiaga jam suteikia pakankamai informacijos, ir nusprendžia, kad nėra reikalo pradėti žodinę proceso dalį.

Šalių argumentai

9 Savo atsakyme į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus, pirma, ieškovas tvirtina, kad nors ieškinį iš tikrųjų pateikė darbo santykiais su UKE susijusios teisės patarėjos, jos yra nepriklausomos nuo ieškovo. Grįsdamas šį teiginį jis tvirtina, pirma, kad pagal Lenkijos teisės aktus būtent UKE generalinis direktorius, o ne jos pirmininkas atsako už jų darbo santykių nustatymą, trukmę ir išsaugojimą, antra, kad teisės patarėjai priklauso nepriklausomų darbuotojų kategorijai, kurie tiesiogiai pavaldūs UKE generaliniam direktoriui, trečia, kad pagal teisės patarėjams taikomus teisės aktus teisės patarėjo, kuris verčiasi savo profesija darbo santykių pagrindu, pareigos yra autonomiškos ir jis tiesiogiai priklauso nuo organizacinio vieneto vadovo. Ieškovas taip pat pabrėžia, kad profesinis nepriklausomumas yra vienas iš pagrindinių teisės patarėjo profesijos aspektų. Taigi, pagal darbo sutartį dirbantis teisės patarėjas visiškai nesaistomas hierarchinių nurodymų.

10 Antra, ieškovas mano, kad nėra reikalo atsakyti į antrąjį Bendrojo Teismo klausimą. Be to, jis teigia, kad faktinės aplinkybės, dėl kurių priimta 2 punkte minėta Nutartis *EREF prieš Komisiją* ir 2010 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals prieš Komisiją ir kt.* (C-550/07 P, Rink. p. I-8301), visiškai neatitinka šios bylos faktinių aplinkybių. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas rėmėsi advokatų ekonominiu priklausomumu nuo juos įdarbinusių įmonių bei šių advokatų įtaka, daroma dėl jų užimamų pareigų, ir jų darbdavių komercine veikla bei strategija. Tačiau teisės patarėjų vaidmuo šioje byloje apsiriboja išimtinai teisinės pagalbos teikimu atstovaujant pagal ieškovo suteiktą įgaliojimą *ad litem*.

11 Komisija mano, kad dėl to, jog tarp ieškovo ir ieškinį pateikusių advokačių egzistuoja darbo santykiai, šį ieškinį būtina atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtiną.

Bendrojo Teismo vertinimas

12 Teisingumo Teismo statuto, kuris Bendrajam Teismui taikomas remiantis šio statuto 53 straipsniu, 19 straipsnio pirmoje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose numatyta:

„Valstybėms narėms ir Sąjungos institucijoms Teisingumo Teisme atstovauja kiekvienai bylai skiriamas atstovas; atstovui gali padėti patarėjas arba advokatas.

<…>

Kitoms bylų šalims turi atstovauti advokatas.

Bylos šaliai Teisme gali atstovauti tik advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalis, teisme.“

13 Kaip matyti iš 1977 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvos 77/249/EEB, skirtos padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas (OL L 78, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 52), 1 straipsnio 2 dalies, iš dalies pakeistos prie Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos

Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (OL L 236, 2003, p. 527) pridėtu II priedu, asmenys, turintys teisę užsiimti profesine veikla Lenkijoje naudojant pavadinimą teisės patarėjas (*Radca Prawny*) ar advokatas (*Adwokat*), verčiasi advokato praktika.

14 Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą bylos Teisme keliamos „pareiškiant ieškinį, pateikiamą Teismo kancleriui[;] ieškinyje nurodoma pareiškėjo vardas, pavardė ar pavadinimas ir nuolatinis adresas, bei ieškinį pasirašiusiojo apibūdinimas <...>“.

15 Remiantis Procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa „kiekvieno procesinio dokumento originalą turi pasirašyti šalies atstovas arba advokatas“.

16 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš šios nutarties 12, 14 ir 15 punktuose nurodytų nuostatų, ypač iš Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečioje pastraipoje vartojamo termino „atstovauti“, matyti, kad, pateikdama ieškinį Bendrajam Teismui, „šalis“ šio straipsnio prasme negali pati imtis veiksmų, o turi naudotis trečiojo asmens, kuris turi turėti leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalis, teisme, paslaugomis (žr. 2009 m. lapkričio 19 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *EREF prieš Komisiją*, T-94/07, neskelbiamos Rinkinyje, 14 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

17 Šis reikalavimas naudotis trečiojo asmens paslaugomis atitinka advokato vaidmens koncepciją, t. y. kad jis laikomas teisingumo pagalbininku, kuris visiškai nepriklausomai ir vadovaudamasis viršesniais teisingumo interesais turi teikti klientui reikalingą teisinę pagalbą. Ši koncepcija atitinka bendras valstybių narių teisės tradicijas ir Sąjungos teisės sistemą, be to, ji konkrečiai išplaukia iš Teisingumo Teismo statuto

19 straipsnio (16 punkte minėtos 2009 m. lapkričio 19 d. Nutarties *EREF prieš Komisiją* 15 punktas).

18 Nagrinėjamu atveju visų pirma reikia pabrėžti, kad ieškovo nuoroda į nepriklausomai vykdomas pareigas, išplaukiančias iš teisės patarėjo profesiją reglamentuojančių teisės normų, pati savaime neįrodo, kad advokatės H. Gruszecka ir D. Pawłowska turėjo teisę jam atstovauti Bendrajame Teisme. Iš tikrųjų advokato nepriklausomumo sąvoka apibrėžiama ne tik pozityviai, t. y. nurodant, kad jam taikomos profesinės drausmės taisyklės, bet ir negatyviai, t. y. nurodant, kad toks advokatas negali būti saistomas darbo santykiais (šiuo klausimu žr. 10 punkte minėto Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals prieš Komisiją ir kt*. 44 ir 45 punktus ir 2 punkte minėtos 2010 m. rugsėjo 29 d. Nutarties *EREF prieš Komisiją* 53 punktą).

19 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovas pripažįsta, jog advokatės H. Gruszecka ir D. Pawłowska susijusios su UKE darbo santykiais. Jis šiuo atžvilgiu nurodo, kad UKE generalinis direktorius sprendžia dėl „[jų] įdarbinimo, [jų] darbo sąlygų ir [jų] darbo santykių nutraukimo“.

20 Galiausiai, kaip teigia ieškovas, UKE užduotis yra padėti pirmininkui vykdyti teisės aktuose jam numatytas užduotis.

21 Taigi, net darant prielaidą, kad galima aiškiai atskirti UKE pirmininką ir UKE ir kad formaliai tarp ieškovo ir jo teisės patarėjų darbo santykiai neegzistuoja, vis dėlto šios nutarties 16 ir 17 punktuose minėtoje teismo praktikoje nurodyti reikalavimai šiuo atveju nėra įvykdyti. Iš tikrųjų pavaldumo santykių buvimas UKE viduje, net jei jie sieja vien su generaliniu direktoriumi, kurio išimtinė funkcija padėti ieškovui, reiškia

kliento atžvilgiu mažesnį nepriklausomumą nei tas, kurį turi teisės patarėjas ar advokatas, vykdantis savo veiklą išorės kontoroje.

22 Šios išvados nepaneigia ieškovo darytos nuorodos į teisės patarėjo profesiją reglamentuojančius Lenkijos teisės aktus. Kaip jis pabrėžė šios nutarties 18 punkte, vien profesinė drausmė neįrodo, jog jis atitiko nepriklausomumo reikalavimą. Be to, pagal teismo praktiką nuostatos dėl neprivilegijuotų šalių atstovavimo Bendrajame Teisme turi būti aiškinamos kaip galima autonomiškiau, nesiremiant nacionaline teise (16 punkte minėtos 2009 m. lapkričio 19 d. Nutarties *EREF prieš Komisiją* 16 punktas).

23 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad darbo santykiai, kurie sieja advokates H. Gruszecka bei D. Pawłowska ir UKE, nesuderinami su atstovavimu ieškovui Bendrajame Teisme.

24 Iš to matyti, kad dėl to, jog ieškinį pasirašė advokatės H. Gruszecka ir D. Pawłowska, šis buvo pateiktas nesilaikant Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečios ir ketvirtos pastraipų, 21 straipsnio pirmos pastraipos ir Procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos.

25 Todėl ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

26 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. Priteisti iš *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej* bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2011 m. gegužės 23 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
A. Dittrich